

HÖSTHÄLSNINGAR

FRÅN HAMREGÅRDEN

No 83

Redaktör: Klas Gunnarsson, Hamregårdens direktor

2012

2 november, Höstlovsläger på Hamregården

Ur innehållet...

Hänt På Hamre	2
Krönikan	2
Mat På Modet	3
Lägerkalendern	4
etc. etc.	

SNÖ

Med snö kan man göra mycket. Man kan bygga en stor snögubbe eller en upplysande snölykta. Det går att åka pulka, slalom eller snowboard på snön och om man skulle smälta en massa snö och värma upp den till 27 grader, ja då kan man fylla upp en pool och ta sig ett härligt bad.

Allt detta och mycket mer kan vi göra på jullovet på Hamregården.
(och poolen är redan fylld med varmt vatten)

Vi vill ha dig med!

Skicka in din anmälan till hamregarden@bredband.net eller till www.hamregarden.se.

Läs mer i tidningen om varför du skall åka till Hamre på jullovet.

LÄS DENNA TIDNING
och se sedan till att den placeras
VÄL SYNLIIG därhemma!

HÄNT PÅ HAMRE

Vad har utspelat sig på Hamregården det senaste halvåret?

I början av maj ordnade vi ett veteranläger. Ett femtontal killar som var med på sitt första läger på 50-talet träffade gamla kompisar, återupplevde hamreminnen samt bjöds på vinterns sista snöväder.

Sedan blev det dags för sommarlov med våra fantastiska byggläger. Tack vare Frimurarebarnhusets anslag har vi kunnat fortsätta den omfattande renoveringen även denna sommar. Det har handlat mycket om tak. Med Mikael och Åke Rosensons ledning och instruktioner har lägerdeltagarna fått göra kvalificerade underhållningsarbeten. Det är faktiskt lika kul att renovera som att bygga nytt. Det är bra, för vi har en massa reparationer som väntar. Dagarna efter midsommar fick vi besök av en grupp från Frimurarebarnhuset, som under ett dygn fick uppleva hur det ekonomiska bidraget omsattes i praktiken. På kvällen ordnades ett stämmingsfullt kompletorium i Hornberga kapell.

Det är kul att flytta stugor också. Faktum är att stora delar av Hamregården har flyttats hit från andra platser. Inför sommaren var det Staffansgården som stod på tur. Den har flyttats flera gånger, destinationen denna gång är öster om Östgården, närmare Hamre än tidigare, men ändå lite undan-gömd. Under tjejlägret blev grunden klar. Betongen blandades så nära den blivande grunden som möjligt för att slippa en brant backe, men det blev ändå till att manövrera skottkärorna på en smal stig. Efter gjutningen murades ett par varv med sten. På pojklägret i slutet av sommaren märktes Staffansgårdens väggar upp och tak och golv revs. Slutligen såg Kurt Lindberg – vår gamla granne som vet hur man flyttar hus – till att väggarna plockades ned och flyttades till Hamregården. Nästa sommar blir spännande då huset skall monteras upp på nytt.

Hamretidningen fick konkurrens av ”Hamregårdens Nya Tidning”, en typisk representant för tabloidpressen där horoskop trängdes med ”Modespalten” (... Sommaren 2012 är klart dominerad av handskar i alla dess slag, såväl diskhandskar som arbetshandskar. Komplettera gärna looken med en rostig spade över axeln. Chict!). Vi önskar vår kollega lycka till i den hårdnande konkurrensen i medievärlden.

Även med Oktogonen har det gått undan. De vackra dörrarna blev färdiga i slutet av sommaren. Det är rejäla konstruktioner som kommer att stå emot väder och vind och skydda det fina trägolvet som täcker det något ojämna betonggolvet. Halva golvet hann vi med att lägga i somras.

Om du vill ge ett golvbidrag och samtidigt få ditt namn inskrivet på undersidan av en golvbräda – sänd en slant till plusgiro 647422-5 (Hamregården) Märk bidraget ”Oktogolvet”.

En sak till – sedan några veckor tillbaka tar vi vatten ur vår egen källa!

Hamregårdens krönika författas även i detta nummer av Martin Eriksson, aktiv på 90-talet.

HUR HAMRE LÄRDE MIG BYGGA FÖRETAG

Jag var aktiv på Hamregården under sista halvan av 90-talet. Mitt enda besök efter min tid som lägerdeltagare var för ungefär tio år sedan. Ändå är Hamre fortfarande närvarande i mitt liv. Jag vågar faktiskt påstå att Hamre är med mig varje dag i mitt arbete, och det är om det den här krönikan ska handla.

Jag har med mig många värdefulla saker från den tiden, men den viktigaste är nog en förståelse för ledarskap. Innan Hamre handlade min bild av ledarskap nog mest om politiker, och kanske om lärarna i skolan - inte alltid så inspirerande förebilder! Men på Hamre fick jag uppleva ledarskap i praktiken - och lärde mig att det inte var alls vad jag trodde att det var.

Det absolut viktigaste jag lärde mig var att effektivt ledarskap förutsätter jämlikhet. På Hamre hade vi stugchefer, men stugcheferna var samtidigt bara lägerdeltagare som alla andra och gjorde precis samma saker som alla andra. De var mer erfarna kamrater som kunde visa oss andra hur saker och ting gick till och hjälpa till att lösa de konflikter som oundvikligen uppstod. De var inte upphöjda auktoriteter som egentligen sysslade med något annat. Samma sak var det med Klas. Nog för att det ibland kändes som att han var lite som en kung, men han var samtidigt en gammal hamreunge precis som vi andra (vissa människor har nog bara en majestätisk personlighet!). Hamre var magiskt för honom precis som för oss, han hade barnsinnet kvar och han drog sig aldrig för att leka och skoja med oss på våra villkor. (Men jag slutade lyssna på hans spökhistorier efter ett par-tre gånger - för jag ville kunna sova på nätterna!)

När jag så småningom började jobba träffade jag många chefer av det mer traditionella slaget, och trivdes aldrig särskilt bra. De var inte en del av gruppen, utan lite ovanför den. De regler som gällde för vanliga medarbetare gällde inte för dem. De låtsades ofta inte om friktion och konflikter, vilket ofta förvärrade medarbetarnas problem. Men jag glömde aldrig det bättre idealet jag lärt mig på Hamregården. Så när jag några år senare själv startade ett företag tänkte jag mycket på vad jag lärt mig där uppe. I ett nötskal ville jag att chefer på mitt företag skulle vara som stugchefer på Hamre! Dessutom behövde vi en chef för hela företaget, och efter att ha tänkt länge och väl hörde jag av mig till den bästa stugchefen jag någonsin hade på Hamre. Han var en av de få personer som någonsin lyckats få ordning på mig (jag var hopplöst tankspridd och ofta ganska uppkäftig, och tyvärr har inget av detta förändrats nämnvärt över åren), och jag visste från Hamre att han alltid var mycket klok och rättvis. Framför allt visste jag att han förstod och slog vakt om den särskilda känsla för kamratskap som jag uppskattat så mycket på Hamregården.

Till min förtjusning ville min vän Anton bli VD på företaget och under åren som följde gjorde han ett ovärderligt arbete med att organisera saker och ting - precis som han organiserat byggprojekt och annat på Hamre. Vi pratade då och då om Hamre och vad vi lärt oss, och jag tror inte att vi kunnat skapa en så bra sammanhållning på företaget om vi inte delat de erfarenheterna. Vid det här laget är Hamreandan en del av vår företagskultur, och även de medarbetare som inte är gamla Hamregårdare vet nu ett och annat om den märkliga lägergården uppe i Finnmarken.

Mot Kulltjärn sommaren 2012

MATEN PÅ MODET

en kulinarisk historia skriven av Sara Fälting efter samtal med Birgitta, Ulla och Klas

Gulaschsoppa. Det, tillsammans med raggmunk, kycklingklubbor och couscous är självklara inslag i dagens Hamremat. Men det har inte alltid varit så.

Under Hamregårdens begynnelseår lagades all mat över vedspisen i Hamrestugan och konsumerades i det rum som vi idag kallar för gamla biblioteket. Pannkakor var något man åt mycket av. Hamrematen under 50-talet präglades av den klassiska havregrynsgroten till frukosten, de färdigbredda frallorna till lunch och de nästan dagliga efterätterna. Pölsa och spaghetti & köttfärssås var typiska måltider som var mycket uppskattade.

Japptårta – ett härligt hopkok av Japp, Guldnougat, och grädde var det inte många som tackade nej till då denna ”rätt” var populär stugfestskaka under 70-talet. Problemet var att få ut kakan ur formen efter att den stelnat. Kanske fick Hammaren, som så ofta ses som en symbol för Hamregården, med denna kaka även ett användningsområde i köket. Varje torsdag serverades det ugnspannkaka. Maten lagades i de två köken i Hamrestugan som idag är kontor och mörkrum, och skickades sedan genom en lucka ut till servitörer i matsalen som försåg de hungriga lägermedlemmarna med lite, mycket, eller lagom med mat. Potatissoppa, hemgjort mos och fläskkorv var typiska maträtter under 70-talet. När man pratar om mat på Hamre kan man inte undgå att prata om något som nästan är en lika stor del av måltiderna som maten själv. Bordsbönen. Det var under 70-talet som Jan Erik Wirén – Wirre - dikterade verserna till bönen och skrev sedan ner dem på den svarta tavlan som hänger i matsalen idag. Vad få vet är att tavlan är gjord av en gammal pianostol.

Hamriter aktiva under 80-talet missade knappast Hawaii-krämen – ett resultat av Hampans stödköp av konserver hos en lokalbutik i Orsa. Hawaii-krämen bestod av en blandning av ananas, persikor, potatismjöl och en stor mängd socker. Detta låter kanske som en perfekt efterrätt, men det konsumerades faktiskt även till lunch.

Hampan kom ständigt på nya sätt att dryga ut köttfärssåsen med lök, till den dag då han, mitt under ett köttfärssåskok,

fick ett samtal från Upplands nations med en förfrågan att bli deras hedersledamot. Han tackade ja, och när han kom tillbaka in i köket utbrast han ”det höves icke för en hedersledamot i Upplands nation att dryga ut köttfärssåsen”.

Godlåda (Jansons frestelse med köttfärs istället för ansjovis), hamburgare och potatissoppa (med grädde den här gången) är vad som äts flitigt under 90-talet. Chips och dip var populära till stugfesterna och marängsviss var en vanlig efterrätt som varvades med chokladpuddingen.

Rabarberkräm och macka. Det var vad många fick till svar när de frågade vad det blev till lunch under början på 2000-talet. Viktlöksdressing var lika självklart som gurk- och tomatsalladen som den användes till och tillsammans med köttbullar och makaroner utgör den fortfarande en typisk lunch på Hamregården. Idag har den hemmagjorda såsen dock ersatts av vitlöksdressing på burk, färdigblandad och klar. Mycket god, skulle de flesta säga, men kanske lite tråkigt att inte längre få laga såsen.

2005 skedde en stor förändring i Hamregårdens mathållning. Nya regler sattes upp av regeringen och kontrollen över små stiftelser, som Hamregården, ökade. Maten får inte längre lagas från grunden i Hamregårdens kök. Det mesta som serveras idag är halvfabrikat, där köksgängets arbete till stor del går ut på att värma på fryst mat. Trots detta är maten fortfarande mycket omtyckt av lägerdeltagarna - som då ett glädjerop oftast utbryter så fort det nämns att det blir gulaschsoppa till lunch.

Staffansgården utan tak

Uppsala Hamregårdare

Träffas i Eriksbergskyrkan jämna veckor på tisdagar. Dessa möten är kvar under hösten.

13/11 - Agnes och Cecilias Halloweenmöte - Drygt 1 vecka efter Halloween har vi det kusligaste mötet på höstterminen. Men var inte rädd för att komma för då missar du alla roliga Halloweenlekar + frågesporten om just Halloween. Kanske bjuds det även på något gott 27/11 - Årsmöte - Kom om du vill påverka eller vara med i Hamrestyrelsen! Eller bara kom för att få veta mer om Uppsala Hamregårdare och träffa oss i styrelsen.

11/12 - Elsas, Linnéas och Alices Lucia och julmöte + pepparkakor - Sista mötet för året. Kom som dig själv eller som jultomte, tärna, pepparkaksgumma/gubbe eller något annat juligt. Det bjuds på pepparkakor och Hamremys!

VÄLKOMNA!

HYRA HAMRE- GÅRDEN

kör, orkester,
konfirmations-
läger,
lägerskola,
idrottsförening
?

Hör av dig till
hamregarden@
bredband.net

INLED DET NYA ÅRET I SANN HAMREANDA

av Ida Holmquist

Jullovsläger på Hamre är någonting väldigt speciellt. Det finns en anledning till att de ofta kallas nybörjarläger. De allra flesta åker upp första gången just på jul.

Att det första lägret är så bra som möjligt är naturligtvis väldigt viktigt. Visst finns det gott om exempel på folk som blivit trogna hamriter trots att de spenderat sin första tur i stugan, däckade i någon sjukdom eller haft världshistoriens största bråk med sin bästa kompis... men bland de som haft roliga första erfarenheter är återvändningsfaktor av naturliga skäl högre.

Därför borde så många som möjligt åka upp och hjälpa till att visa för nykomlingarna hur förträffligt Hamre är. Komma och dela den ära det faktiskt är att inviga nya människor i helikoptermoppens hemlighet, kompletoriets mysiga stämning och Arstugemonstrets lömskhet. Visa dem en plats där de inte blir behandlade som alltför unga för att klara av någonting, utan får känna sig behövda och lämna ett märke som blir kvar. Det är kanske svårt att förstå precis vad matteläxan ska vara bra för när man sitter där, elva år gammal och med så många saker man hellre skulle göra. På Hamre gör man skillnad. Lagar ingen mat får alla gå hungriga. Städar ingen så kommer damrättorna äta upp oss och miljökontoret tvinga oss att stänga. Man får vara viktig och behövd, en del av något större. Slår man i en spik i Oktogonen kommer den att sitta kvar under alla

år. Hur ofta upplever man något sådant i vardagen? Vilka är det då som ska få alla viktiga, invigande uppgifter? Bara stugcheferna eller de som varit uppe på femtioelva läger? Naturligtvis inte. Har man varit på ett enda läger själv har man snappat upp mycket, som var man kan hitta plastpåsar eller vad ett kompletorium är för något.

Jag har så många fina minnen från Hamre. Promenader Hornberga runt, deckargåtor där Klas än en gång blivit mördad av en eller annan suspekt typ, bordsbönen, allt vi beskyller killarna för (som de gissningsvis klandrar oss för i sin tur), den eviga frågan om huruvida det finns någon form av sjömonster i Kultjärn, spökhistorier i Gillet och den där fantastiska duktighetskänslan efter ett väl utfört arbete. Hur man väntar på bussen och önskar att den kunde dröja några dagar till.

Alla som varit på Hamre har minnen och historier häriifrån. Något som låter självklart men lätt glöms bort är att varenda liten anekdot har vårt första läger att tacka, för utan ett första kan man inte ha ett andra, tredje och så vidare. Det är värt att tänka på, när man träffar nya stugbarn. Hur några av dem kanske kommer att fortsätta åka upp i många år och bli goda vänner med oss och varandra, just på grund av det här lägret.

Ja och så har vi ju alltid deras miner när de hör Hamresången första gången att se fram emot.

SÅ HÄR ANMÄLER DU DIG TILL LÄGER

Mejla din anmälan till hamregarden@bredband.net eller via hemsidan www.hamregarden.se. Hamregårdens postadress är Nedre Hornbergavägen 26, 794 90 Orsa. Telefon 0250-47019. Har du svårt att betala lägeravgiften – hör av dig så ordnar det sig. Hamregårdens motto är att *ingen skall behöva stanna hemma för pengarnas skull!*

LÄGERKALENDER VINTERN 2012/2013

FlickAdventPyssellägret	7/12 – 9/12	Riktpris	800 kr
FlickJullovslägret	1/1 – 5/1	Riktpris	1.100 kr
PojkJullovslägret	5/1 – 8/1	Riktpris	1.000 kr

För övriga kommande läger – håll utkik på www.hamregarden.se